

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 14C/173/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111224430
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2012:4111224430.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa: L. P., bytom Y. XX, M., zastúpený JUDr. Júliusom Šuchterom, advokátom, Škultétyho 7, Topoľčany, proti odporcovi: Ing. U. P., Y. XX, M., o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, sudkyňou JUDr. Máriou Malíkovou, takto

rozhodol:

Súd zaväzuje odporcu prispievať na výživu navrhovateľa sumou 220 eur mesačne vždy k 15. dňu v mesiaci vopred do rúk navrhovateľa, od 15. 8. 2011.

Zročné výživné za obdobie od 15. 8. 2011 do 31. 1. 2011 vo výške 710 eur je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi v mesačných splátkach po 100 eur mesačne spolu s bežným výživným.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa zamietá.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 112,74 eura do rúk právneho zástupcu navrhovateľa, JUDr. Júliusa Šuchtera, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa písomným podaním Okresnému súdu Nitra domáhal, aby súd zaviazal odporcu prispievať na jeho výživu sumou 350 eur mesačne. Návrh odôvodnil tým, že manželstvo jeho matky a otca bolo rozsudkom Okresného súdu v Nitre zo dňa 26. 10. 2009 rozvedené. V čase rozvodu manželstva rodičov bol už plnoletý a preto výživné na jeho osobu určené nebolo. Študuje na súkromnej vysokej škole, kde platí školné ročne 1660 eur a odporca mu v posledných mesiacoch neprispieval na výživu, pričom má vedomosť o tom, že dostal značnú finančnú sumu od svojho otca za predaj nehnuteľností. V súvislosti so štúdiom má výdavky okrem školného na cestovné z Nitry do Sládkovičova a späť 80 eur mesačne, skriptá a učebnice v sume 10 eur mesačne, býva u matky, ktorá mu zabezpečuje výživu a uhrádza mesačné náklady spojené s bývaním a štúdiom, nosí kontaktné šošovky a roztoky sú 25 eur mesačne, náklady na voľnočasové aktivity - šport sú mesačne asi 70 eur, výdavky na stravovanie a ošatenie sú mesačne 150 eur. Okrem výživného 350 eur mesačne žiada i príspevok na sporenie vo výške 30 eur mesačne.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že predložené doklady preukazujú opodstatnenosť podaného návrhu. Navrhovateľ je študentom vysokej školy denného štúdia, za ktoré platí školné vo výške 1670 eur ročne a v súvislosti s týmto štúdiom má výdavky na cestovné, literatúru, okrem toho musí používať kontaktné šošovky, z ktorého dôvodu má výdavky vo výške 33,90 eura, na mobilný telefón minie 5 eur, internet využíva spoločne so súrodencami, je vegetarián. Býva v spoločnej domácnosti s matkou a dvomi mladšími sestrami. Matka zabezpečuje všetky ďalšie výdavky súvisiace so záujmami, voľným časom a bývaním. V júni 2011 obdržal od otca výživné vo výške 50 eur a v auguste mu otec prispel na školné 500 eur. Matka navrhovateľa je advokátka, rodičia majú ďalšie dve

vyživovacie povinnosti voči mal. V. a S., na ktoré bolo určené výživné pri rozvode manželstva a to na mal. V. sumou 250 eur mesačne a S. 300 eur mesačne. S. je plnoletá a je študentkou Masarykovej univerzity v Brne. Zároveň uviedol, že netrvá na požiadavke, aby odporca prispieval na jeho úspory sumou 30 eur mesačne. K tvrdeniu odporcu, že posielal výživné mesačne spolu na všetky tri deti vo výške 450 eur uviedol, že je zavádzajúce, nakoľko mal určené súdom výživné na dcéru S. vo výške 200 eur a mal. V. vo výške 250 eur, t.j. spolu 450 eur. Doteraz výživné na navrhovateľa určené súdom nebolo a preto nie je možné sumu, ktorú odporca posielal, považovať za výživné na všetky tri deti po 150 eur.

Navrhovateľ, ako účastník konania, na pojednávaní uviedol, že navštevuje druhý ročník Vysokej školy práva v Sládkovičove. Otec mu zaplatil výživné v júni 2011 vo výške 50 eur. Otec posielal peniaze vo výške 450 eur, kde uvedie aj jeho meno, ale táto suma je určená súdom na výživné pre jeho sestru. Jeho výdavky súvisiace so štúdiom sú 139,16 eura mesačne na školné, cestovné 64 eur, MHD Nitra 10 eur, učebnice 8 eur. Používa kontaktné šošovky, na ktoré mesačne potrebuje 34 eur, 30 eur minie mesačne na mobil, životné poistenie je 11,50 eura, oblečenie 10 eur, stravné asi 50-60 eur. Stravuje sa iba doma, nakoľko je vegetarián a preto má zvýšené náklady so stravovaním. Vreckové potrebuje mesačne asi 50 eur. Býva v spoločnej domácnosti s matkou a mladšími sestrami a s babkou. S. študuje na Masarykovej univerzite v Brne a V. na bilinguálnom gymnáziu v Bratislave. Mesačne potrebuje asi 20 eur na hygienické potreby. Príjmy nemá žiadne, občas vypomáha matke v kancelárii. Študuje riadne, žiadny ročník neopakoval. Otec stále tvrdí, že nemá peniaze a vždy, keď potrebuje niečo zaplatiť, vždy hradí menšiu časť, čo je vidno aj na školnom, kde mama mu zaplatila 1070 eur a otec 600 eur a tak je to aj v prípade sestier. Žiada výživné vo výške 350 eur mesačne, ktoré neodvodzuje od jeho súčasného príjmu, ale s poukazom na jeho minulý príjem, ktorý bol vysoký a má tiež úspory, ako i s poukazom na skutočnosť, že dostal peniaze od svojho otca, ktorý predal pozemok, predpokladá že asi 10 tisíc eur. Otec si v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov s jeho matkou, chce získať byty, ktoré sú vysokoliquidným majetkom a preto môže prispievať na jeho výživu požadovanou sumou.

Odporca na pojednávaní uviedol, že je pravdou, že syn doteraz nepožiadal súd o určenie výživného, ale každý mesiac mu posielal minimálne 100 až 150 eur a nie je pravdou, že prispel synovi na výživné naposledy v júni roku 2011 sumou 50 eur. Okrem navrhovateľa má ďalšie dve vyživovacie povinnosti voči dcére V. a S.. V predchádzajúcom zamestnaní mal čistý príjem 1620 eur, okrem toho mal benefity ako služobné auto aj na súkromné účely, mobil, notebook. V súčasnom zamestnaní má príjem 980 eur v čistom. Nie je pravdou, že dobrovoľne opustil predchádzajúce výhodnejšie zamestnanie, aj keď je pravdou, že ukončil pomer vo firme Flaga s.r.o. na základe dohody z dôvodu, že si našiel iné zamestnanie vo firme Sander, kde sa mal nastúpiť do práce od 1. 3. 2011, avšak z technických dôvodov tam nenastúpil a poberal dávky v nezamestnanosti. Od 1. 7. 2011 pracuje v spoločnosti Kamp s.r.o., pričom výkon práce má v Nemecku. Toto zamestnanie považuje za dočasné, nakoľko sa chce zamestnať tak, aby mal vyšší príjem. Navrhovateľ má zvýšené náklady súvisiace so štúdiom z toho dôvodu, že študuje na súkromnej škole, taktiež dcéra študuje na súkromnom gymnáziu, kde sú zvýšené náklady. Domnieva sa, že predtým, ako šli deti študovať na súkromné školy, mala matka zvážiť, či majú na to. Taktiež všetky tri deti sú vegetariáni, a súhlasí s tým, že s touto stravou sú zvýšené nároky, avšak mali by sa podľa toho aj správať a snažiť sa prispievať na túto stravu. Iba dcéra S. prispieva na svoju stravu, snaží sa brigádovať a zarábať popri štúdiu. Syn pomáha matke v kancelárii a pri zveľaďovaní domu, ktorý však on zanechal v dobrom technickom stave. Syn má priateľku, ktorá je nezamestnaná a domnieva sa, že matka navrhovateľa prispieva aj tam. Platiť výživné na syna vo výške 350 eur mesačne je nemysliteľné, nakoľko na dcéry spolu prispieva sumou 450 eur, jeho predstava je taká, že by prispieval na každé dieťa sumou 150 eur. Požiadal o zníženie výživného na obe dcéry. Jeho výdavky sú poisťky vo výške 42,90 eur, úver 85 eur, leasingové splátky 130 eur, káblová televízia 13,32 eur, nájomné 130 eur, prvá stavebná sporiteľňa 23 eur, plyn 3 eurá, elektrina 18 eur, spolu 460 eur mesačne. Potvrdil, že mu jeho otec dal peniaze, ale nie v takej výške, ako uvádza navrhovateľ, ale vo výške 3 000 eur, ktoré použil z časti na kúpu motorového vozidla, kde zaplatil akontáciu 2839 eur a niečo má odložené.

V predmetnej veci vykonal súd dokazovanie a to predovšetkým výsluchom navrhovateľa, odporcu, oboznámil sa s rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 19C 176/2009, rodným listom navrhovateľa, dohodou o skončení pracovného pomeru, potvrdením o príjme odporcu, vyčíslenými nákladmi odporcu, daňovým priznaním matky navrhovateľa, nákladmi navrhovateľa súvisiacimi s jeho štúdiom a živobytím, potvrdením o štúdiu, faktúrou, potvrdením HSG Sander Slovakia, potvrdením OR PZ Nitra, výpismi z

listov vlastníctva nehnuteľností, správou z Vysokej školy Fakulty práva Sládkovičovo, spismi Okresného súdu Nitra č.k. 19C 176/2009, 10C 142/2011 a to najmä s rozsudkami, potvrdeniami o príjme a výsluchmi odporcu, spisom 11P 239/2011 a spisom Okresného súdu Nitra sp.zn. 25C 190/2011 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Navrhovateľ je synom odporcu. Manželstvo rodičov navrhovateľa bolo rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 26. 10. 2009 č.k. 19C 176/2009-25 rozvedené, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 5. 11. 2009. V čase rozvodu rodičov navrhovateľa bol navrhovateľ plnoletou osobou, z ktorého dôvodu výkon rodičovských práv a povinností k jeho osobe nebol upravený Rozsudkom súdu, ktorým bolo manželstvo rodičov navrhovateľa rozvedené, bol upravený výkon rodičovských práva a povinností k vtedy maloletým deťom S. P., nar. 25. XX. XXXX a V. P. nar. 9. 3. XXXX tak, že obe boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec (odporca) bol zaviazaný prispievať na ich výživu sumou 200 eur na výživu S. a 250 eur na výživu V.. Na navrhovateľa výživné súdnym rozhodnutím určené doteraz nebolo. Na tejto výške výživného sa rodičia vtedy maloletých detí dohodli.

Navrhovateľ ku dňu rozhodnutia súdu je študentom druhého ročníka Vysokej školy Fakulty práva v Sládkovičove. Zo správy školy vyplýva, že navrhovateľ je študentom od akademického roku 2010/2011, nežiadal o prerušenie štúdia ani o opakovanie ročníka. Navrhovateľ žiadny príjem nemá. Za štúdium platí školné, ktoré za akademický rok 2010/2011 bolo určené vo výške 1660 eur, čo mesačne predstavuje výšku 138,30 eura, na cestovné do školy - Nitra - Sládkovičovo potrebuje mesačne sumu 80 eur a na skriptá a učebnice sumu 8 eur mesačne, na mestskú hromadnú dopravu v Nitre sumu 10 eur. Vzhľadom na chybu zraku má zvýšené výdavky súvisiace s nosením kontaktných šošoviek, ktoré náklady mesačne predstavujú 33,90 eura, životnú poisťku platí mesačne vo výške 11,49 eura, poplatky na mobil predstavujú výšku 30 eur mesačne. Je vegetarián a má zvýšené výdavky súvisiace s týmto typom stravy, mesačne asi 50-60 eur. Vreckové mesačne potrebuje vo výške 50 eur. Býva spoločne s matkou a dvomi sestrami, okrem toho tam býva i stará mama. Na voľnočasové aktivity, ako je lyžovanie, cyklistika, ktoré realizuje iba rekreačne, minime mesačne približne sumu 70 eur. Potvrdil, že odporca mu prispel na školu sumou 500 eur v auguste 2011.

V čase rozvodu manželstva otec detí pracoval ako technický riaditeľ spoločnosti FLAGA PROGAS, spol. s r.o. Pezinok, kde jeho priemerný čistý mesačný príjem bol vo výške 1385,70 eura. Okrem toho, ako sám uviedol, zamestnávateľ mu poskytoval ďalšie benefity ako služobné auto, mobil, notebook aj na súkromné účely. S týmto zamestnávateľom odporca dňa 28. 2. 2011 na základe dohody skončil pracovný pomer bez uvedenia dôvodu s tým, že zamestnávateľ mu v mzde za mesiac február vyplatí odstupné vo výške dvoch mesačných plátov. Odporca skončenie pracovného pomeru dohodou s týmto zamestnávateľom odôvodnil tým, že si našiel iné, výhodnejšie zamestnanie, ktorý prísľub však zrealizovaný nebol. Spoločnosť HSG zander Slovakia s.r.o. Bratislava potvrdila, že odporca mal od nich prísľub na pracovnú pozíciu Facility Manager, avšak nedostali schválenie na obsadenie tejto pozície od majiteľa firmy v zahraničí a preto výberové konanie na uvedenú pracovnú pozíciu museli ukončiť. Následne bol odporca nezamestnaný, evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra ako uchádzač o zamestnanie a Sociálna poisťovňa, pobočka Nitra vyplatila odporcovi za obdobie od 8. 3. 2011 do 30. 6. 2011 dávku v nezamestnanosti za marec 2011 v sume 776,40 eura, za apríl 2011 v sume 970,50 eura, za máj 2011 v sume 1002,80 eura a za jún 2011 970,50 eura. Od 1. júla 2011 a aj v súčasnej dobe je odporca zamestnaný v spoločnosti KAMP SK Augsburg ako zabezpečovací pracovník na železnici, kde dosahuje priemerný mesačný zárobok vo výške 1284 eur. Odporca predložil prehľad svojich mesačných výdavkov, z ktorých vyplýva, že na stále mesačné platby, ako životné poistenie 20 eur, KOOOPERATIVA poistenie 22,90 eura, Wustenrot poistenie 11 eur, hypotekárny úver na byt na N. E. M. vo výške 85 eur, leasingové splátky na auto vo výške 137,64 eura, internet a televízia 13,32 eura, nájomné na N. E. M. vo výške 136 eur, platby PSS 23,25 eura, elektrina, plyn vo výške 22 eur mesačne. Okrem toho platí poplatky za využívanie mobilného telefónu vo výške 70 eur, náklady na dopravu do Nemecka 160 eur a strava 240 eur. Spolu výdavky odporcu mesačne sú vo výške 941,11 eura, pričom v tejto sume nie je zahrnutá povinnosť prispievať na výživu oboch dcér, ktorá bola súdom určená vo výške 450 eur mesačne a na syna, výška ktorej vyživovacej povinnosti doteraz určená súdom nebola. Navrhovateľovi poskytol v auguste 2011 sumu 500 eur na školné na školský rok 2011/2012. Podľa jeho názoru, sumu vo výške 450 eur, ktorú mesačne zasielal ako výživné, je potrebné rozpočítať na všetky tri deti, t.j. domnieva sa, že prispieval aj navrhovateľovi na jeho výživu sumou 150 eur mesačne, napriek tomu, že súdom

mal určené výživné vo výške 450 eur spoločne na obe dcéry (bez výživného na navrhovateľa). Odporca požiadal súd o zníženie výživného na dcéru S. a dcéru V., pričom návrh odporcu o zníženie výživného na dcéru S. (výživné určené vo výške 200 eur mesačne), bol rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 12. januára 2012 č.k. 10C 142/2011-42 zamietnutý a bol zviazaný k náhrade trov konania. Rozsudok je právoplatný. Odporca taktiež požiadal súd o zníženie výživného na dcéru V., ktoré konanie ku dňu rozhodnutia súdu v tejto veci, ukončené nebolo.

Matka navrhovateľa je samostatne zárobkovo činná osoba, vykonáva inú činnosť na základe osobitného rozhodnutia, je advokátka. Z daňového priznania za rok 2010 vyplýva, že matka navrhovateľa mala ako advokátka príjem z podnikania vykonávaného podľa osobitných predpisov vo výške 25 969 eur a výdavky vo výške 23 641 eur. Býva spolu so všetkými tromi deťmi a so svojou matkou v rodinnom dome v M.. Okrem navrhovateľa má matka navrhovateľa, tak ako odporca, ďalšie dve vyživovacie povinnosti voči dcére S., ktorá je študentkou Masarykovej univerzity v Brne a voči dcére V., ktorá je študentkou súkromného bilingválneho gymnázia v Bratislave, kde platí školné vo výške 1630 eur ročne. K výdavkom za domácnosť patrí vodné a stočné v rozmedzí od 32 eur do 66 eur, elektrina 75 eur mesačne, plyn 200 eur mesačne, poplatok za komunálny odpad vo výške 110 eur na rok 2011.

Navrhovateľ požadoval zvýšiť výživné na sumu 350 eur mesačne, odo dňa podania návrhu. Odporca nesúhlasil s navrhovanou výškou výživného, najskôr žiadal určiť výživné v sume maximálne 150 eur mesačne, v závere konania iba v minimálnej výške.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 o rodine (ďalej len zákon o rodine) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a a v akej miere s o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona a nie až na základe rozhodnutia súdu. Povinnosť prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov a ak si túto povinnosť rodičia neplnia, môže súd i bez návrhu určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu, vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Zákon o rodine v ustanovení § 62 ods. 1 Zákona o rodine hovorí o povinnosti rodiča prispievať na výživu dieťaťa, pokiaľ dieťa nie je schopné samé sa živiť. Citované ustanovenie vymedzuje zároveň rozsah minimálneho výživného odvodeného od životného minima na nezaopatrené dieťa. Pojem nezaopatrené dieťa je pre účely tohto zákona vymedzený v ust. § 3 zák. č. 600/2003 Z. z., o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zák. č. 461/2003 Z. z., o sociálnom poistení v platnom znení. Tento zákon pozitívne a negatívne vymedzuje nezaopatrené dieťa z hľadiska veku a prípravy na budúce povolanie. Zákon určuje vekovú hranicu nezaopatrenosti dieťaťa do dovŕšenia 25 rokov, ak sa dieťa sústavne pripravuje na povolanie štúdiom, alebo sa nemôže sústavne pripravovať na budúce povolanie alebo vykonávať zárobkovú činnosť pre chorobu alebo úraz, čím sa rozumie dočasná pracovná neschopnosť. Z hľadiska negatívneho vymedzenia sa nepovažuje za neopatrované dieťa, ktorého štúdium podľa študijného programu presahuje jeho štandardnú dĺžku. Štandardná dĺžka štúdia je vyjadrená v zák. č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách. Zákon o rodine síce neupravuje vekovú hranicu, dokedy je rodič povinný prispievať na výživu dieťaťa, ale aj táto povinnosť musí byť limitovaná určitou hranicou, pretože vyživovacia povinnosť rodičov nemôže trvať neobmedzene. Súd by mali preto akceptovať vekovú hranicu 25 rokov, danú sociálnymi predpismi ako všeobecné kritérium.

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom zásadne trvá po celú dobu prípravy dieťaťa na budúce povolanie, pokiaľ je táto doba spoločensky odôvodnená. Tak je tomu vtedy, keď sa dieťa pripravuje na svoje budúce povolanie a pokračuje vo vysokoškolskom štúdiu, ktoré nadväzuje na štúdium stredoškolské. Súdna prax vyžaduje v prípadoch, aby ďalšie štúdium, ku ktorému dochádza po prerušení štúdia malo obsahovo a časovo návaznosť na predchádzajúce štúdium a na výkon zamestnania v medziobdobí. Vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu zásadne netrvá vtedy, ak dieťa, ktoré skončilo prípravu pre svoje budúce povolanie sa rozhodne pre prípravu v inom odbore, ak táto ďalšia príprava nenadväzuje na predchádzajúcu a ani nie je zvyšovaním jeho doterajšej kvalifikácie. I keď by sa teda zmenil záujem a zameranie dieťaťa, nebude to mať vplyv na ďalšie trvanie vyživovacej povinnosti. To platí i vtedy, keď dieťa prípravu na budúce povolanie bezdôvodne preruší.

Bez ohľadu na naplnenie zákonných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti súd nemôže priznať výživné v prípade zisteného rozporu s dobrými mravmi. Nepochybná dôvodnosť predmetného kritéria je daná prioritným predmetom úpravy rodinného práva, ktorým sú osobné vzťahy medzi subjektmi rodinného práva, na ktoré sa vyživovacie vzťahy viažu. Narušenie príslušných osobných vzťahov z relevantných dôvodov zákon sankcionuje tým, že nepovažuje za spravodlivé, aby osoba, ktorá sa takéhoto konania dopustila, požadovala plnenia založená práve na takomto osobnom vzťahu. Pojem dobré mravy je neurčitým právnym pojmom, jeho obsah nevyplýva z pozitívneho práva. Na prípady rozporu s dobrými mravmi súd prihliada z úradnej povinnosti, ich danosť sa zisťuje podľa konkrétnych okolností prípadu. Za rozpor s dobrými mravmi možno považovať aj prípad, ak by napr. príjmové a majetkové pomery oprávneného, v prípadoch, keď nie je podmienkou odkázanosť od oprávneného, napr. pri žalobe plnoletého dieťaťa voči rodičom prevyšovali majetkové pomery povinného. Rozpor s dobrými mravmi ako dôvod nepriznania výživného by mal byť spätý s konaním osoby, ktorá sa priznania výživného domáha a nie s konaním iných osôb, t. j. tých, voči ktorým smeruje nárok na plnenie vyživovacej povinnosti alebo tretích osôb. V zmysle striktného znenia normy súd v prípade zistenia rozporu s dobrými mravmi nemá inú možnosť než výživné nepriznať. Kritérium dobrých mravom súd preskúmava len pri plnoletých deťoch.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, pričom obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov

Na základe vykonaného dokazovania v predmetnej veci mal súd preukázané, že navrhovateľ je plnoletá osoba, je študentom druhého ročníka Vysokiej školy Sládkovičovo, Fakulta práva, a teda sa sústavne pripravuje na svoje budúce povolanie. Postavenie navrhovateľa z tohto pohľadu možno charakterizovať tým, že nie je schopný sám sa živiť v dôsledku prípravy na svoje budúce povolanie a je preto odkázaný na vyživovaciu povinnosť svojich rodičov. Vlastný príjem nemá žiadny. Navrhovateľ žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá mu zabezpečuje dennú starostlivosť týkajúcu sa strany a výdavkov súvisiacich so životným, dvomi sestrami, ktoré taktiež sú študentkami, S. vysokej školy a V. gymnázia. Matka navrhovateľa. Mesačné výdavky navrhovateľa v súvislosti s jeho štúdiom a životným súd považoval za opodstatnené a primerané vo výške cca 350 eur, keď za tieto výdavky uznal školné mesačne vo výške 139,16 eura, náklady súvisiace s používaním kontaktných šošoviek vo výške 34 eur mesačne, cestovné 74 eur mesačne, školská literatúra 8 eur, mobil 30 eur, životná poisťka 11,49 eur a zvýšené náklady na stravovanie súvisiace s vegetariánskou stravou vo výške cca 50 eur. Súd považoval tieto jeho výdavky za oprávnené a opodstatnené. Iba sumu 70 eur mesačne na športové vyžitie súd nepovažoval za opodstatnený výdavok odporcu, nakoľko športovú činnosť vykonáva nie profesionálne, nepotrebuje ju k svojej príprave na budúce povolanie a preto túto môže realizovať iba v prípade, ak má na ňu dostatok voľných finančných prostriedkov. Keďže je navrhovateľ aj v súčasnej dobe študentom denného štúdia vysokej školy, t.j. pripravuje sa na svoje budúce povolanie, vyživovacia povinnosť zo strany jeho rodičov trvá. Povinným rodičom, od ktorého požaduje príspevok na svoju výživu, je otec (odporca).

Pri určení výživného odporcovi súd postupujúc podľa ustanovenia § 62, § 75 Zákona o rodine, prihliadajúc na možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného, t.j. odporcu, dospel k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach odporcu prispievať na výživu navrhovateľa sumou 220 eur mesačne. K tomuto záveru súd dospel na základe zisteného skutkového stavu, predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosť, že odporca sa bez vážneho dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, keď dohodou ukončil pracovný pomer v spoločnosti Flaga s.r.o., kde jeho príjem bol viac ako 1600 eur v čistom. Odporca v konaní síce preukázal, že z tohto zamestnania odišiel kvôli prísľubu iného zamestnania, k realizácii ktorého však nedošlo. Túto skutočnosť súd nepovažoval za objektívnu skutočnosť, pre ktorú by bol odporca nútený zmeniť zamestnanie, išlo o jeho dobrovoľné rozhodnutie, nie je možné tento dôvod považovať za dôležitý dôvod zmeny zamestnania a preto konštatuje, že odporca sa vzdal svojho výhodnejšieho zamestnania a pri určení vyživovacej povinnosti voči navrhovateľovi súd preto prihliadal aj na tento príjem, ktorý dosahoval v spoločnosti Flaga s.r.o.. Prihliadol tiež na príjem, ktorý dosahuje v súčasnom zamestnaní v spoločnosti v spoločnosti KAMP, kde sa jeho priemerný zárobok pohybuje v priemere 1300 eur mesačne. Pri určení výšky výživného, súd prihliadal tiež na skutočnosť, že odporca má ďalšie dve vyživovacie povinnosti, okrem navrhovateľa, voči dcéram, ktorá výška bola určená rozhodnutím súdu, a to 450 eur mesačne spolu na obe dcéry. Súd prihliadol taktiež na opodstatnené výdavky odporcu súvisiace s jeho prácou, cestovaním do Nemecka a jeho existenciou, keď za takéto výdavky uznal výdavky odporcu súvisiace s bývaním (poplatky súvisiace s užívaním bytu, 136 eur, 22 eur), internet 13,32, doprava do Nemecka 160 eur, leasingová splátka na auto 137 eur, s tým, že mesačné platby na mobilný telefón 70 eur sa javia byť ako neprimerane vysoké. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že odporca sa vzdal výhodnejšieho príjmu dobrovoľne, v čase, keď túto sumu poberal, mohol si časť finančných prostriedkov i odložiť. Súd taktiež poznamenáva, že sám odporca vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že jeho otec mu daroval finančné prostriedky, z ktorých zaplatil akontáciu za motorové vozidlo a časť si odložil.

Súd námietku odporcu, že všetky deti chodia na finančne náročné školy a s ním sa nikto neporadil, súd nepovažoval za opodstatnenú pre určenie výšky výživného na navrhovateľa, nakoľko je na slobodnom rozhodnutí už dospeljej osoby, na akej škole sa bude pripravovať na svoje budúce povolanie.

Pri určení výživného súd prihliadol i na majetkové pomery odporcu, ktorý v rámci bezpodielového spoluvlastníctva manželov bol spoluvlastníkom nehnuteľností, a to trojizbového, dvojizbového bytu a rodinného domu, pričom v priebehu tohto konania bolo vedené i konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré do rozhodnutia súdu nebolo právoplatne ukončené.

Na druhej strane, i matka navrhovateľa, má vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľovi. V súvislosti s touto vyživovacou povinnosťou súd prihliadol na skutočnosť, že navrhovateľ býva spoločne s matkou, ktorá mu zabezpečuje dennú starostlivosť formou poskytovania bývania, stravy, oblečenia, obuvi, hradí mu jeho výdavky na osobné a športové vyžitie. Túto starostlivosť možno považovať za vyváženú jej vyživovacej povinnosti voči navrhovateľovi. Z predloženého daňového priznania vyplýva, že matka navrhovateľa má nižší mesačný príjem, ako odporca, keď v daňovom priznaní za rok 2010 vykázala základ dane vo výške 2328 eur, čo je v priemere mesačne 194 eur, ktorú výšku však súd nepovažuje za základ určenia vyživovacej povinnosti, ale prihliadol na celoročné príjmy matky navrhovateľa, ktoré v roku 2010 vykázala vo výške 25 969 eur bez odpočítaných výdavkov, ktoré bolo nevyhnutné vynaložiť na výkon podnikania podľa osobitných predpisov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd určil výživné odporcu voči navrhovateľovi sumou 220 eur mesačne, ktorú sumu, popri ďalších dvoch vyživovacích povinnostiach, považoval za sumu, ktorú je odporca schopný platiť a je plne v jeho možnostiach. Zároveň túto výšku príspevku súd považoval za dostatočne vysokú vzhľadom na opodstatnené a oprávnené potreby oprávnenej osoby, t.j. navrhovateľa za skutočnosti, že matka časť svojej vyživovacej povinnosti nahrádza osobnou starostlivosťou.

Navrhovateľ požadoval určenie výživného odo dňa podania návrhu, t.j. od 15. 8. 2011. Keďže podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné plnoletých detí súd upraví iba na návrh, čo znamená, že výživné na plnoleté dieťa možno určiť iba odo dňa podania návrhu, v predmetnej veci od 15. 8. 2011. Táto skutočnosť je významná pre určenie zročného výživného, t.j. výživného odo dňa podania návrhu do dňa rozhodnutia súdu. Zročné výživné v predmetnej veci predstavuje 710 eur za obdobie od 15. augusta 2011 do 31. januára 2012. Pri určení výšky zročného výživného súd prihliadol na skutočnosť, že odporca zaplatil v auguste 2011 navrhovateľovi sumu 500 eur ako príspevok na školné. Túto sumu započítal do jeho vyživovacej povinnosti. Odporca žiadal, aby výživné, ktoré zasielal vo výške 450 eur súd rozdelil na všetky tri deti, t.j. aj na odporcu čiastkou 150 eur mesačne. Súd tomuto jeho návrhu nevyhovел z dôvodu, že výška výživného 450 eur bola určená súdnym rozhodnutím ako príspevok na výživné pre dcéru S. 200 eur a dcéru V. 250 eur mesačne. Keďže na navrhovateľa dosiaľ vyživovacia povinnosť súdnym rozhodnutím určená nebola, nebolo možné túto sumu započítať aj ako výživné na navrhovateľa, nakoľko by sa tým znížila i vyživovacia povinnosť na dcéry, čím by nebolo dodržané súdne rozhodnutie a došlo by k jeho porušeniu. Vzhľadom na túto skutočnosť súd návrh odporcu nepovažoval za opodstatnený a neprihliadol naň.

Pri určení výšky zročného výživného súd vychádzal zo sumy 220 eur mesačne, ktorú určil týmto rozsudkom tak, že za august (od 15. 8. do 31. 8.) odporca dlhuje navrhovateľovi na výživnom sumu 110 eur, za mesiace september, október, november, december 2011 a január 2012 každý mesiac sumu 220 eur, (t.j. $220 \times 5 = 1100 + 110$ za august), spolu 1210 eur. Z tejto sumy odpočítal súd zaplatenú sumu 500 eur a zročné výživné je teda 710 eur. Súd povolil odporcovi zaplatenie tejto sumy v mesačných splátkach po 100 eur spolu s bežným výživným až do úplného zaplatenia zaostalého výživného.

Navrhovateľ žiadal určiť výživné vo výške 350 eur, súd určil výživné vo výške 220 eur, preto vo zvyšnej časti jeho návrh zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zákon číslo 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len "OSP"). Navrhovateľ bol v tomto konaní čiastočne úspešný, a to v pomere 62%, odporca bol úspešný v časti 38% ($220/350 \times 100$). Právny zástupca navrhovateľa vyúčtoval náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 469,77 eura. Vzhľadom na čiastočný úspech v konaní, súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 24% z vyúčtovanej sumy (62-38), t.j. vo výške 112,74 eura.

Právny zástupca navrhovateľa si vyúčtoval náhradu trov konania za štyri úkony právnej pomoci (§ 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky číslo 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnuté právne služby v znení neskorších predpisov, ďalej len "vyhláška"), v hodnote 57 eur za jeden úkon právnej pomoci vykonaný v roku 2011 a za jeden úkon v hodnote 58,69 eur vykonaný v roku 2012 podľa § 11 vyhlášky), t.j. $3 \times 57 + 1 \times 58,69$ eura, spolu 229,69. Ďalej si vyúčtoval

režijný paušál vo výške 7,41 eura za tri úkony v roku 2011 a 7,63 eura za jeden úkon v roku 2012 (§ 16 vyhlášky), spolu odmena advokáta 259,55 eura.

Právny zástupca navrhovateľa si vyúčtoval i cestovné náhrady za tri úkony právnej pomoci - účasť na pojednávaníach dňa 7. 10. 2011, 5. 11. 2011 a 7. 2. 2012 v celkovej výške 60,58 eura (podľa § 16 ods. 4 vyhlášky) a tiež náhradu za stratu času v celkovej výške 149,64 eura (§ 17 vyhlášky).

Celková výška náhrady trov právneho zastúpenia bola vyúčtovaná v sume 469,77 eura.

Navrhovateľ bol iba čiastočne úspešný, preto vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu v konaní, súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 24% z vyúčtovanej sumy (úspech 62%, neúspech 38%, rozdiel 24%). Zo sumy 469,77 eura 24% predstavuje výšku 112,74 eura, v ktorej sume súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v predmetnej veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním a to do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.